

zavod ni zaupal posojila. Da sta potem znana g. Franc Jonke ml. in F. Hasenbüchl za njega poroka bila, da se je od „Südmarke“ dobilo to posojilo. Reanici na ljubo se tem buticam, posebno pa temu dolgojezičnemu Jesihu, pove, da njega in njih pač se ni nikoli vprašalo za to posojilo. Za Boga miloga, kje bi pač vzeli toliko penca? Tudi se ni nikjer drugod vprašalo za to posojilo, ker dala ga je na prvo besedo okrajna blagajna v Konjicah. Ako ravno dolgi Jesih misli, da je vrag v kaj imenitnega v njegovi koži, ker ima vseh sedem poglavitnih grehov v njegovih možganah — povem mu pa na naravnost, da zovoljo tega še pa ni nobeden nosil nš za vratom, in tudi nam še niso nikdar obirali naših otrok. Si zastopil?

Severna Amerika. (Milwaukee Wis.)
 Dragi „Štajerci“! V svojem predzadnjem listu si pisal, da se Slovencev po zg. Štajerskem in Koroskem boje, ker pri vsaki priliki rabijo nož. Vendar to ni samo po zg. Štajerskem in Koroskem, to je tudi tukaj. Tudi v Ameriki se boje in sovražijo Slovence radi „lepega“ obnašanja. Skoro vsak dan se čita po časnikih, da so se Slovenci stekli in da so noži igrali velike vloge. Omenimo en slučaj: Lovre Mesarič iz Stopnega pri Makolah je zabodel Matevža Šnajderja iz Jedovca osemkrat z nožem in ga smrtno nevarno ranil. Dne 30. avg. bode obravnava. Omeniti moram, da je bil Lovre Mesarič vedno velik sovražnik Štajerca, sploh en zagrižen klerikalec. Dalje imamo tukaj tudi eno klatj glavico, ki si je nadal ime „star Amerikanec“, čeravno bo komaj 2 leti tukaj. Tudi on ni Tvoj prijatelj, ampak boji se Te, ker ljubiš reanico. Rekel je da če bi se on spozabil in prijel Štajerca v roke, bi si jih šel takoj umivati. Jaz? Ali si se umil tudi roke, ko si črnil svoje sodelavce pri višjih, da bi jim odvzel kruh? Ali si se šel roke umivati, ko si delal „doppelt hilt“, to je po dnevi in ponoči, in s tem vzel kruh enemu, ki jo imel mogoče družino za preživetje? Ne, nisi si umil rok. Vendar vedi, da sta „požretnost in nevošljivost dvz velika greha. Ime še Štajerci samolci, a če boš še veliko „güta“ se bo ališalo kaj več.
 Good by.

Grozen umor v Stranica pri Konjicah.

Izvirni dopis.

Začetkom meseca avgusta vrnila se je pred porotno sodnijo v Celju porotna obravnava proti Janezu Bukošku, posestniškemu sinu v Stranica zaradi prostega umora. Bukošek, ki je še le komaj 17 let star, se je dolžilo, da je dne 13. marca t. l. umoril Heleno Jurše, ki je ob tem času stanovala v sosednji hiši. Obtožence se je pri obravnavi posrečilo dokazati, da je bil ob času, ko se je umor storil, pri nekem črev-

ljaru, ki tudi v bližini stanuje. Tudi trditve državnega pravdnika, da je imela Bukošekova rodbina ključ od vrat, akozi katera je prišel morilec v sobo Helene Juršetove, je neosnovana, ker se ni dalo dognati, da so bila ta vrata dne 13. marca sploh zaklenjena. Obtoženec je imel tudi na levi roki med palcem in kazalcem urezno rano. Državni pravdnik je trdil v svoji obtožnici, da si je Janez Bukošek to urezno rano pridobil pri usmrtni Helene Juršetove. Pri obravnavi pa se je dokazalo, da je imel Janez Bukošek to rano že pred umoritvijo in sicer se je dogajalo, da se je v roko urezal, ko si je v kleti prirezaval držaj od motike. Najboljeilnejše je bilo za Janeza Bukošeka osem krvnih kapljic, ki so jih našli na njegovi srajci. Sodnijski izvedenci so izjavili, da te krvne kapljice na srajci ne prihajajo od kake žile odvodnice. Izvedenci so tudi nadalje izjavili, da ti madeži na srajci niso prišli od urezine na roki. Neka priča, ki je bila z Bukoškom v preiakovnem zaporu, je izpovedala, da ji je Bukošek v zaporu sam priznal, da je Juršetovo Leniko umoril, a tej priči se ni moglo verjeti, ker je še le komaj 14 let star in je še stirkirani radi hudodelstva tatvine predkaznovan. Vsi so torej mislili, da bo Bukošek oproščen, ker ni imel dovolj povoda za usmrtni Helene Juršetove.

Predvsem najvažnejše je bilo, da je neki krojač, ki ni pri pravi pameti, sam priznal, da je Leniko Juršetovo umoril, ker se ni hotela s njim omožiti. Ta krojač je imel z umorjenko ljubavno razmerje in je še pri obravnavi sami trdil, da bi jo vzel za ženo, ko bi ne bila umrla, v teku 14 dneh. Gotovo je bil tudi on (ta krojač) oče otroka, ki so ga našli zdravniki v trebuhu umorjene Helene. Ta človek je še tudi več deklet oskrnil. Tako je tudi enkrat nekemu dekletu grozil z nožem, ker mu ni privolila. Zdravniki so krojača preiskovali in so nato izjavili, da ta krojač vse podrobnosti o umoru tako natanko ve, da je nemogoče in tudi izključeno, da bi si vse te trditve izmislil. Tako je na primer ta norec pripovedoval, da je umorjenka ravno še pred smrtjo krompir lupila; in v reanici so se našli krompir in olupki. Neki mali fantek je videl, ko je morilec zbežal in je še v isti noči šestiri pričam pravil, da je imel morilec brado in tudi kapo na glavi. To se tudi strinja s krojačem, kajti krojač ima brado in je tudi navadno kapo nosil. Tudi krojačeva srajca je bila polna človeške krvi. Ko so s večer 13. marca rožni venec molili, se je ta bebec jokal in dejal: „Bog meni odpusti, Tebe sem žalil!“ Ta krojač je tudi dvakrat na skrivno prišel k umorjenki, akoravno ni imel ničesar tam opraviti. Kakor je to povedal navadno, hotel je pri svoji žrtvi jokati. Znano je tudi, da ravno taki butelni (topoglavci), ki so zelo poltni, storijo najstrašnejša hudodelstva, ne da bi vedeli, kaj delajo. Zatorej ni bilo nikakega povoda sato, da bi se temu ne verovalo, kar je ta krojač sam

priznal. Seveda na obtožno klop ni mogel priti, ker ni pri pravi pameti; a to ne izključuje, da je on storilec. In vkljub temu je bilo osem porotnikov, ko so izrekli, da je mladi Janez Bukošek kriv umora na Heleni Juršetovi. Vsi sodniki in tudi državni pravdnik in vsi poslušalci so se kar začudili, ko so ta krivdorek ališali in obtoženec je izkličnil: Tako gotovo, kakor je Kristus po nedolžnem umrl, tako gotovo sem jaz nedolžen. Zagovornik je takoj vložil proti razsodbi pritožbo zaradi ničnosti in te dni je prišel telegram iz Dunaja na sodnijo, da so gospodje na Dunaju z glavami majali, ko so razsodbo prečitali. Medtem pa so najglasovitejši strokovnjaki v Gradcu, na Dunaju, v Pragi, Berlinu in Königsbergu (Kraljevcu) na Pruskem izjavili, da sploh ni mogoče, da bi krvne kapljice na srajci Janeza Bukošeka prihajale od kake žile odvodnice. Tudi priča, ki je prej izjavil, da je Bukošek svoje dejanje sam priznal, je svojo izpovedbo preklical in bo sedaj sam prišel brkone pred sodnijo radi krivega pričevanja. Ni sedaj nikake dvombe, da so se v tem slučaju izvedenci in porotniki hudo zmotili. Obžalovati se pa mora, da je mladi Janez Bukošek radi velikega razburjenja valed obaodbe v sedemletno težko ječo nevarno zbolel, tako da so ga morali dati v jetniško bolnico. Pridobil si je v zaporu tudi pljučno bolezen. To je zelo žalostno, če pomislimo da je Janez Bukošek na usmrtni Lenike Juršetove popolnoma nedolžen. Tu se zopet vidi, kako lahko nedolžnost nesrečen postane, in kako previdni morajo biti tisti možje, ki sedé na porotniških klopetih. Nova obravnava se bo že meseca oktobra vrnila in gotovo se bode tudi s tem končala, da bo mladi nedolžni Janez Bukošek oproščen. Mogoče je pa tudi, da sploh ne pride do obravnave, ker je že danes razvidno, da so vsi dokazi, ki govoré proti Bukošku, za nič in da so se gospodje porotniki v tem slučaju zmotili, vsaj 8 od njih se je gotovo zmotilo.

Novice.

Zopet politični ubej. Kako grozovito so prvaški časopisi in slovenski zagriženi hujskači naše ljudstvo podirjali, to je razvidno iz raznih pretepoz in ubojev, ki se v naših krajih s vsakim dnevom množijo. Liberalci in klerikalci se dandanes kar pobijajo. Pred kratkem izvršil se je zopet tak slučaj političnega uboja. V bližini Železnikov na Gorenjskem srečala sta se posestnik Šuštar in posestnik Tušek. Prvi je član sokolskega društva in drugi hud klerikalec. Valed tega sta se že dolgo sovražila. V jesi je sgrabil Šuštar poleno in je s njim tako dolgo po Tušku udrihal, da je ta na prizadejnih ranah umrl. Iz golega političnega sovraštva se je izvršil torej zopet krvavi uboj! In zdaj vprašamo vascega trezno mislečega človeka: Ali ni to najhujša podvirjanost? In kdo je kriv, da se razvijajo iz poštenih posestnikov navadni ubijalci in morilci? Hujskači so krivi! Žalibog, da se nahajajo med temi prvaškimi hujskači večidel duhovniki, ki bi morali medsebojno ljubezen pridigovati. Daleč smo prišli v slovenskih pokrajinah! „Inteligentni“ sloji, kakor duhovniki, advokati, učitelji itd., bi morali ljudstvo izobraževati in duševno ter pravno vzgajati. Namesto tega pa le ljudstvo hujskajo in šuntajo - nesrečo. Tako vodi prvaška „politika“ aliv ječo ali pa v mrtvašnico. Pravi krivci pa se doma na mehki zofi amejajo čez nahujekano ljudstvo, katerega udarjajo in obirajo ter hujskajo, da se pobija...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Krščaj požarne branbe v Ptaju, ki se je vršil obenem s deželnim zborom štajerskih gasilcev preteklo soboto in nedeljo, obnesel se je vsklop slabemu vremenu prav imenitno. Ze v soboto zvečer je prišlo blizu 150 tujih gasilcev, ki so skupno s domačimi in civilnim prebivalstvom ob velikem navdušenju praznovali 40 letnico tega vrliga društva. Slavnosti je predsedoval župan in poslanec g. Jos. Ornič, ki je v lepih besedah ob burnem odobravanju pojasnil pomen te svečanosti. Potem je izvršil vodja c. kr. okrajnega glavarstva, g. dr. Netolická dekoracijo „hauptmanna“ ptajskih gasilcev g. podžupana Johana Steudte. Kakor znano,

Črnagora kraljestvo.

Poročali smo že, da so se vršile te dni v Cetinju velike slavnosti. Kneza Nikito so namreč kraljem proglasili. Naša slikakale pogle d na kraljevo palačo neposredno po tej slavnosti. V ospredju vidimo krepke črnogorke postavbe Spriglasitvijo Črnogore za kraljevino seveda Srbi niso zadovoljni, ker so hoteli biti voditelji na Balkanu. Razven monakovskega kneza imamo zdaj v Evropi same kralje in cesarje. Pubsbnega političnega pomena take komedije balkanskih „Zunkönige“ seveda nimajo.

Vor dem fürstlichen Palais nach der Königsproklamation in Cetinje

Zahtevajte v vseh trgovinah „Štajerčeve“ užigalice!

podelil je cesar g. Stendteju zlati zaslužni križec. Po lepem govoru g. dr. Netolicke, v katerem je popisal velike zasloge odlikovanca, zaklicali so zbrani cesarju trikratni „Heil“, godba pa je cesarsko pesen zasvirala. Glavni slavnostni govor je imel gasilec g. urednik Karl Linhart. Z živimi besedami je označil krasni razvoj gasilnega društva tekom 40 let in opetovano je živo odobravanje govornika prekinilo. Na koncu govora so zborovalci, katerih je bila dvorana natlačeno polna, navdušeno ploskali. Nadalje so še govorili v imenu pionirske posadke g. hauptman Prossl, v imenu nemških društev v Ptujju g. dr. pl. Plachki, ki je zlasti opozarjal na zavratne napade slovenskega časopisja na gasilce, padalje deželnoosodni nadsvetnik g. dr. Glas, načelnik gasilnih društev na Štajerskem g. Hueber itd. Končno je prišel g. zugsführer ptujskih gasilcev P. Pirich in je v imenu požarnikov proslavljaj g. Stendte ter mu izročil krasno sliko. Ginjenega srca se je odlikovani g. Stendte vsem zahvalil. Pevsko društvo in godba sta večer oplešala. Bila je to ena najlepših slavnosti, kar smo jih kdaj v Ptujju doživeli. Drugi dan ob 6. uri zjutraj priredila je deška godba obhod po mestu. Ob 10. uri dopoldne pa se je pomikal velikanski sprevid gasilcev od kolodvora skozi mesto. Več kot 500 tujih gasilcev se je tega sprevida udeležilo. Vse mesto je bilo v zastavah in raz okenj se je obmetavalo gasilce s cvetlicami. Ob mestni hiši se je sprevid vstavil. Raz balkona pozdravili so župan g. Ornig, načelnik zveze g. Hueber in hauptman G. Stendte gasilce. Potem se je vršil v „Vereinshausu“ deželni shod gasilcev, na katerem so se sprejeli razni važni sklepi. Popoldne pa se je vršila pri „Bürgersthalu“ velika vaja ptujskih gasilcev z vsemi večjimi orodji. Vaja je pod poveljstvom g. Stendte naravnost krasno uspela. Veselje je bilo videti, kako se vsak gasilec na orodje razume in s kako neverjetno hitrostjo so obliili poslopje z velikanskimi množicami vode. Vsaako je dejal: Na tako vro požarno brambo se mesto pač lahko zanese! Po vaji se je vršila v mestnem parku velika ljudska slavnost, katero je pa žalibog alabo vreme motilo. Tako je bilo to vespomenbno praznovanje štajerskih požarnikov končano. Vsaakemu udeležencu pa bode gotovo še dolgo v spominu ostalo.

Značilne za prvaške hujake je, da niti gasilec tiste časti ne izkazuje, katero zaslužio. Ptujski gasilci so gotovo vedno dokazali, da v trenutku nevarnosti ne poznajo nobenih razlik, da pomagajo vsem in štrtujejo za vsacega brez razlike svoje zdravje in življenje. Vedno so se držali ti gasilci krasnega gesla: „Gott zur Ehr“, dem Nächsten zur Wehr!“ Ali sovražnost strupenih prvakov ne pozna nobene meje. Zato so po svojih lažnivih lihtih ravno v času praznovanja 40 letnice ptujke požarnike na lopovski način napadali in obrekovali. Ti faloti pač ne vedo, kaj delajo! Več kot polovica vseh požarov, pri katerih je ptujsko gasilno društvo prostovoljno pomagalo, zgodilo se je pri slovenskih posestnikih. Tega seveda prvaški obrekovalci

ne marajo vedeti. Zato tudi ni bilo na slovenskih hišah v Ptujju nobene zastave. Niti na hiši prvaka Jurza ne, katero so vendar pred par leti požarniki rešili in pri katerem požaru je 8 oseb svoje življenje izgubilo. Takšna je „hvala“ prvaške gospode. Sram jih naj bo, da se podivjane zagrizene, ki nimajo niti toliko kulture in človečnosti, kakor afričanski divjaki!

Prvaška ljubezen do ljudstva. Iz ptujke okolice se nam poroča: Eden najzagriženejših prvakov je znani Miha Brenčič, ki je svoj čas tako lepe denarce na okrajne troške služil. Mož je še danes prava slika prvaških hujakev. Evo slučaj: Neka steza na njegovem posestvu je bila doslej kakor javna. Valed tega jo je tudi posestnica Marija Petrowitsch rabila. To pa Brenčiču nakrat ni dopadlo. V strupenem sovraštvu pokazal je svojo prvaško „moč“ in tekel takoj k slovenskemu advokatu dr. Fermevcu v Ptujju. Tja je bila g. Marija Petrowitsch na dan Marijinega praznika poklicana. In morala je advokatu 5-60 K plačati. Tako „ljubezen“ imajo Brenčič in dr. Fermevc za ljudstvo. In tako „pobožna“ sta tudi, da porabita Marijini praznik za take čine. Ptujski advokati so vendar že davno sklenili, da imajo ob nedeljah in praznikih svoje pisarne zaprte. Kako to, da se dr. Fermevc tega sklepa ne drži? Ali zanj ne velja iste določbe? Njegov pisar je sicer tudi hujakal in zahteval, da gospa Petrowitsch z njim slovensko govori. Ne vemo, kaj si ta moškrosi fantek domišlja; ali njega pač ne bode nikdo vprašal, kako naj govori. Dr. Fermevc ima tudi nekaj nemške klientele in se zato le čudimo, da trdi njegov pisar, da se „v tej kanceliji le slovensko govori“. Kar se Brenčiča tiče, ga je pač lahko sram. Kolikokrat je že on tajo zemljo prestopil? S svojimi konji je v njivo gospe Petrowitsch zavozil in nikdo mu zato ni ničesar storil. Bil je celo še oduren in surov. No, drugačni sploh Brenčiči ne znajo biti. Zato jih tudi kmetje primerno „spostujejo“. Baharija teh od ljudskega krvavega denarja obogatelih mogotcev se bo še strla!

Gojkovič prijet. V Ptujju si je stric znanega prvaškega zagriženca Gojkoviča iz Ptujke gore prute osredil. Preteklo sredo je namreč v mestu na nečloveški način konje pretepaval. Naravnost živinako je postopal. Potem se je buje policiji zoperstavil. Ako bi imeli v Ptujju take navado kakor na Ptujski gori, potem bi tega nečloveškega motica zaprli. Ali pri nas se postave bolj vpoštevajo. Zato se je Gojkoviča le kaznovalo na 50 K globe zaradi trpinčenja živali. Konje se je dalo v hlev, kjer so dobili ovas. Sicer pa se nam zdi, da napravlja Gojkovič še vedno kamnoseška dela, brez da bi imel zato pravico. Opozorjamo oblast na to lumparijo!

Iz Brega pri Ptujju se nam poroča, da je znani Polajžar pri občinskih volitvah v St. Vidu za Tombahovo bando volil. Dobro, zdaj poznamo šele tega motica, ki je žalibog tudi član občinskega zastopa na Bregu. Mi ne vemo, kakšni vzroki so dovedli Polajžarja, da je volil proti naprednim davkoplačevalcem in za tiste

revčke, ki se pustijo od Tombaha, patra Petra, Kovačiča ter enakih osebic za nos vleči. Na vsak način smo zadovoljni, da Polajžarja zdaj poznamo. Zdi se nam, da je ta človek nož, ki reže na dve strani. No, na Bregu s takimi lastnostmi ne bode daleč prišel. Bodi torej pribito, da je Polajžar podrepnik prvaške hujkarije. In s tem: amen!

Zupnik F. S. Šegula in „Sloga“. Iz učiteljskih krogov se nam piše: Edor je dne 12. avgusta t. l. v „Slogi“ prehljeni 25 letni duhovski alavospjev, skovan za bivšega urednika „Sl. Gosp.“, ter sedanjega župnika pri sv. Roku na Sotli, g. Šegula, bral, in mu je zgodovina tega moža znana, obliiti ga je morala rudečica nad tolikim farizejskim hvalisanjem, s kojim si „Sloga“-dopisnik pač mastno postrežbo zaslužiti hoče! Kakor mi mnogo časnikov beremo ter jih shranjujemo, tako svetujemo tudi Slogašin, naj se potrdi 14 let nazaj „Sl. Gosp.“ pregledati: tam bo našel po Seguli najostrejšje izraze koje si le „učitelj ljubezni“, to je dušni pastir, izmisliti ter druge na nje opozorivši učiti zamore! Podpisani Slogaš kakor v sanjah zlobndra, da se je Šegula samo za „svoj narod“, za „vero“ (!?) na vsi krajih neustraheno potegoval itd. A vse to je zvijača, hlimba, laž! Evo med mnogim drugim le jeden dokaz: Ko sta svoj čas dva kandidata za državni zbor, dekan Žičkar in Dragotin Hribar, takrat v Celji, si nasproti stala, napadal je v „Sl. G.“ ta, sedaj med zvezde kovani, Šegula nasprotnega kandidata s toliko predrznostjo, da je vsem ljudem presedalo! Mi se za Dragotina Hribarja nikakor ne potegujemo, le to dobro vemo, da on ni „nemčur“, temveč Seguli enak Slovenec. Psovke takaj prizanesemo. Šegula v „Sl. G.“ pri svojem vedenju ni nobene drugega človeka za poslanca sposobnega spoznal, kakor edine duhovnike, same duhovnike, in soped duhovnike, k večjemu še nevedne, duhovake podrepnike. Vsi drugi stanovi so bili od močnega Šegula kod urednika „Sl. G.“ za poslanca izključeni! Po mnogih let napadanja se je Šegula vendar spametoval, ter sedaj manj ali več miruje, pa bil je k temu ravnotako primoran, kakor marsikateri drugi bivši urednik duhovskega lažnjivega in obrekljivega časopisa. Konečno naj še Slogaš pove, kaj pa je tudi s pomočjo Šegulove zrijače izvoljeni Žičkar drugega v državnem zboru dosegel kakor to, da je pri ministerstvu in državnem zboru predlagal, naj se narodni šoli telesna kazen, to je šiba in bič, dovoli, k čemur se je celi zbor smejal! Če hočeta Slogaš in Šegula to vtajiti, se jima dokaže. Toraj Slogašin blažaja!

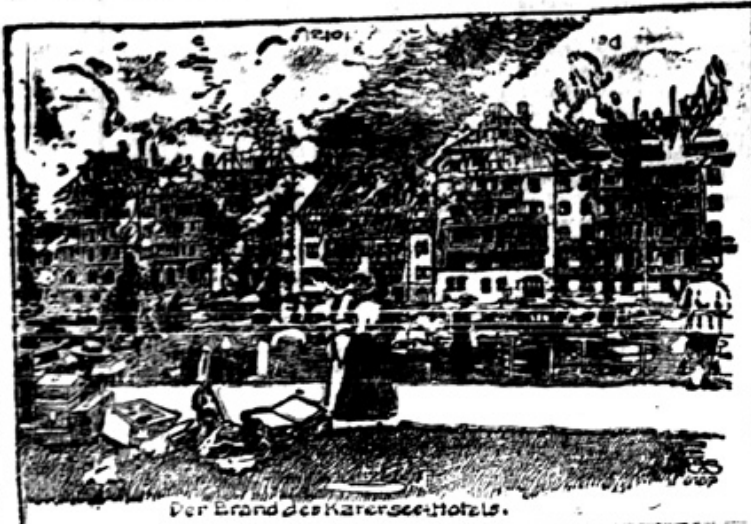
Letni in živinaki sejmi na Štajerskem.

Sejni brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, označeni z zvezdicami (*) so živinaki sejmi, sejmi s dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinake sejme.

Dne 10. septembra na Cerkevnikju*, okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Brečah (svinjski sejem). Dne 12. septembra v Šmarju pri Jelšah*, v Mozirju*, okr. Gornji Grad; v Luki*, okr. Laško; v Rašah*, okr. Maribor; pri sv. Janju pri Dravogradu*, okr. Slov. Gradec; pri Sv. Petru*, okr. Gornja Radgona. Dne 13. septembra v Ormožu (svinjski sejem); v Rogotcu (sejem z veliko živino). Dne 14. septembra v Petrovčah*, okr. Celje; v Vitanju*, okr. Konjice; v Ivnici*, v Rogotcu*, pri Sv. Ani na Kremsbergu*, okr. Cmurak; v Golobnjaku*, okr. Kosje; na Ptujju (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kosje; v mestu Maribor*. Dne 15. septembra v Arvežu (sejem s drobnico); v Dobovi*, okr. Brežice; v Zdolah*, okr. Brežice; na Brogu pri Ptujju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino). Dne 16. septembra v Gradcu (sejem s malo klavno živino). Dne 17. septembra v Kapelah*, okr. Brežice; v Brečah (svinjski sejem). Dne 19. septembra pri Sv. Juriju*, okr. Celje; v Braslovčah*, okr. Vranako. Dne 20. septembra v Ormožu (svinjski sejem); v Radgoni*; v Ljutomeru*. Dne 21. septembra v Laškem*; v Lufah*, okr. Arvež; v Framu*, okr. Maribor; v Podredu*, okr. Kosje; na Gornji Polskavi, okr. Slov. Gradec; na Ptujju (sejem s konji, govedom in ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kosje. Dne 22. septembra na Dobrni*, okr. Celje; na Bregu pri Ptujju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino). Dne 24. septembra v Ernovžu*, okr. Ljupnica; pri Sv. Trojici, okr. Sv. Le-

Požar na Tirolskem.

Zadnjič smo prinesli sliko zdaj pogorelega hotela na Karer-jezeru na Tirolskem. Krasna palača je popolnoma pogorela. 1000 oseb se je sicer zamoglo rešiti, ahi njih lastnina je skoraj vsa uničena. Naša slika kaže velikanski požar sam. Škoda je ogromna.

Der Brand des Karersee-Hotels.

Kupnite „Štajerčeve“ užigalice! Glavna zaloga firma Slawitsch v Ptujju.

nart v Slov. gor.; v Slov. Bistrici**; pri Sv. Martinu**, okr. Slovenji Gradec; na Remšniku**, okr. Maribor; v Brežicah (svinjaki sejem).

Sejem v Ptaju dne 7. septembra se je tako-le obnesel: Prignalo se je 210 konjev, 1261 govede in 1240 svinj. Cene so bile: biki 56—64 K pri 100 kilah, voli 72—70 K, kravo 48—70 K, svinje pa 96 h do 110 K za kilo žive teže. Trgovina je bila izvrstna in se je skoraj vso živino prodalo.

V Belgrad po Dravi sta se odpeljala v čolnicu neki učitelj in neki študent.

Zapril so v Mariboru Blaža Majcen iz Podgorcev, ker je v Rosbachu neki gospej več zlatnine ukradel.

Pretepl. Na Vranskem so se fantje stekli; pri temu je bil strašnik Ban z nožem ranjen. — Tudi v Vodicah pri Kalobju so se stekli in je bil Anton Lenardič težko ranjen. — V Mariboru pa je Ferdo Sturm zabodel peka Jos. Skuminek ter ga težko ranil.

Grozna babura. Kočarica Marija Dvoršak v Stopnem pri Mariboru je bila na svojega moža ljubečuma. Velel tega ga je spečega napadla in mu je moštvo odvzela. Težko ranjenega so odpeljali v bolnico.

Iz Drave so pionirji v Ptaju potegnili mrljica otroka, ki je pred kratkem utonil, kakor smo to v zadnji številki že poročali.

Tatvina. Iz Konjic se nam piše: Jakob Bezjak, Anton Ameršič, Ignac Solaj, kovaški učenci v Oplotnici so ukradli okoli 10 komadov čebul. Zato so dobili vsak 5 tednov zapora in dva posta povrh. 25 po r... bi jim bolje prileglo.

Zaradi dedščine sta se spila v St. Pavlu v Savinaki dolini brata Johan in Jože Potočnik. Johan Potočnik je v pretepu brata hudo poškodoval in so nasilneža zaprli.

Ustrelil se je v Mariboru knjigovodja Andrej Hallecker. Bil je takoj mrtev. Vzrok samomora ni znan.

Pažar. V ptajski okolici sta pogorela posestva Stekleca in Dominika. Škode je veliko.

Grozovit umor. V Sv. Lovrencu dr. p., torej v najbolj klerikalni prvaški občini okoli Ptaja, zgodil se je grozovit umor. Ubiti kakor morili so sami znani tatovi. Ubit je bil Johan Krepšar. Morilci, med katerimi se je odlikoval slasti neki Šori, so grozovito z njim ravnali. Razbili so mu glavo v drobne kosce. Potem so pobegnili. Zagrozili so tudi, da vas čakajo. Kmetji in oročniki patrolirajo zdaj z puškami okoli. O umoru bomo še natanko poročali. Vzrok umora je, ker je umorjeni tat Krepšar baje tatinske morilce sodnji izdal. Tako se godi v črni občini!

Krava morilka. Na Turjaku je udarila krava posestnika Ahca z rogovi v glavo, da je bil na mestu mrtev.

Policaja napadel je v Celju rudar Franc Oster. Nasilneža so zaprli.

Na ukradenem kolesu ubil se je Johan Strohmaier. V Mariboru je namreč kolo ukradel in se z njim odpeljal. Na državni cesti pri Trojani pa je tako nesrečno iz kolesa padel, da je na prizadetih ranah umrl.

Zapril so v Mariboru Franca Kokol iz sv. Barbare zaradi raznih tatvin.

Iz Koroškega.

Napredna zmaga. 1. t. m. se je vršilo sklepanje glede ločitve davčne občine Rožek od sedanja občine in ustanovitve lastne občine. Prvaški klerikalci so na vse mogoče načine hujskali in lagali, ali pomagalo jim ni. Prvaki so spravili le 1806 K davčne sile skupaj, naprednjaki pa 4018 K. V prihodnjem seštedanju deželnega zbora se bodo toje ločitev te občine izvršila. Prvaki so poparjeni kakor mokre kokoši.

Iz Greifenburga se nam poroča: Milijonko sleparji klerikalnih brezvestnecev čutimo pri nas prav hudo. Vsak dan prihajajo vboji ljudje in zahtevajo s solznimi očmi v župnijskem uradu svoje denarne vloge nazaj. Dobijo seveda niti krajcarja. Načelnik joka z njimi. Ali solze ne pomagajo. Denar se je v Celovec poslal in tam so ga milijonski goljufi zapravili. P. kr. je prišla neka vboja dekla in zahtevala svojo vlogo (200 K) nazaj. Župnik ni nupal nesrečnici povedati, da v blagajni denarja ni; zato ji je dal iz lastnega žepa 100 K, ostali 100 K pa je

posodil vulgo Rauner. Blagajna je popolnoma prazna. Vse se boji trenutka, ko postane polom gotov. Že zdaj padajo zemljiške cene in že gotove kupčije se je zopet razveljavilo. Tako je povsod. Posojilnice v občinah Irachu, Zwickenberg, Dellach, Berg itd. imajo prazne kase in ljudje zahtevajo zamenj svoje krvave denarje nazaj. Povsod vlada jeza in obupanje. Povsod proklinjejo opeharjeni klerikalni kmetje duhovniško sleparje. Oj ti nesrečno ljudstvo!

Obljuba dela delo, to je mnenje navadnih ljudi, ki v politiki še niso vsega poštenja izgubili. Med zadnjimi deželnozbornimi volitvami je nahujakani klerikalni kmet Scheicher v Wolfenberger razlil naprednega poslanca Grösbauer. Ta ga je valed tega tožil. Prišlo bi kmalu do sprave. Ali tamošnji fajmošter je to preprečil in obljubil, da bode kmetu vse troške plačal. Zdj pa je prišel račun v znesku 116 K. Kmet gré v farož, a fajmošter je nakrat svojo obljubo snedel in noče plačati. Kmet se pa zdaj pridruža in pravi, da ne bode nikdar več črnhne poslušal.

Borovlje. Piše se nam: Novi „konzum“ smrdi našim hujakačem strašno pod nos. Ker re vejo drugega, napadajo ravnatelja Rieger in prejšnjega posestnika novega konzuma trgovca Hlade po stari navadi prav grdo in krajstjo jima v „Š-Miru“ in „Krošelnu“ osebno čast. V obširnem, brezstrankarskem letaku, ki ga je prinesla kot prilogo „Bauern-Zeitung“ se je pravkom na podlagi protokolov in prave istine dokazalo, da je bil stari „konzum“ od Nemcev in Nemcem prijaznih ljudi ustanovljen, doslej peljan in da je naša stranka „konzum“ do sedanjega razsvetljenja vodila. Kako bo račun v prihodnosti, videli bomo v par letih. Dopisi ki jih o tem prinašata „Krošelj“ in „Š-Mir“, so krvave grde laži, vredne onih ki so dobili vodstvo starega konzuma po svijači ter verolomu v roke. Moje, ki snejo čez nos svojo besedo in sluzijo isidajstru, nikdar ne bodo vodili pošteno in nasebično javno podjetje. Laž jih je posadila v premoženje, ki ga je nabrala naša marljivost, laž bo zdaj gospodarila, a laž ima kratke noge! Naprednjaki smo zdaj prevzeli novi „konzum“, Kladerjevo trgovino v „Rosentalerhofu“; odor je še nad 300 in pristopilo bo jih še več sto, ko bode enkrat spoznalo občinstvo, kje se boljše gosp. deli. Mirnim kmetom pa, ki se ne dajo od hujakačev in „Metodo“ slepariti, priporočujemo novi „konzum“, kjer se najboljše in poceni kupuje. Koroška ni kraj za politične goljufije in sleparije; mi hočemo mirno in pošteno za ljudstvo in narod v zvezi z našim sosedom Nemcem delati, politični klateži in lažnivci šeme naj se grejo spakovat v Srbijo ali Črnogoro, samo z svojim denarjem, ne z tujim premoženjem!

Iz Reča. Poroča se nam: Klerikalni polom na Koroškem. Slovenske klerikalne posojilnice seveda z vso silo trdijo, da niso v zvezi z klerikalno združno in tajtjo v farški cunji vsako zvezo s krščansko-socialnimi goljufi. Ravno tako kakor je Peter Gospoda trikrat zatajil, predno je petelin zapel, ravno tako zdaj „slovenski“ krščansko-socialisti tajtjo vsako zvezo s strašanskim udarcom, ki je črnosukneše dosegel. Weiss in Podgorc, ta dva siameška dvojčka, Walcher in Grafenauer, ta dva nerazločljiva kritikarja liberalnih podjetkov v državnem in deželnem zboru — naenkrat se ne poznajo več. Šmentej! zakaj se je pa Podgorc na Dunaj peljal denarcev iskat, Podgorc skala Grafenauerjeve politike? Šmentej, zakaj pa Podgorc izjavlja, da ničesar ni podpisal? Morda si boče vmiti črne rokice, kakor Pilatus, ki se je nedolžen delal Kristusove obsojbe? Šmentej, šmentej, to je pa čudno, da imajo zdaj ta črni toliko v Celovec opraviti? Morda se grede pomenjevat, kako da bojo za prvi čas denarje v posojilnicah nazaj plačevali, se posili smejali in grozili, da bode tiste črnske tožili, ki pravijo, da so kmeti na zgubi. Dolgo ne bodo se posmehevali, ljubi kmetje, malo denarce ima še vsaka kasa in malo jih še brš dobijo, vendar dolgo to ne bo trajalo. Le poskusite jim večje svote odpovedati in vidili boste — da denarja ni več. „Gliha vkup štrih“, farji imajo vsi črne suknje in rimake štrigeline za nas ovčice. Zatorej ven z denarjem, ki smo ga krvavo prišparali!

Eden, ki ga ni dobil.

40 letni jubilej svojega obstoja praznuje te

dni prostovoljna požarna bramba v Bleiburgu. Čestitamo!

V Borovljah praznovala je požarna bramba te dni 25 letnico svojega obstoja. Gu. Heil!

Cerkveni rop. V evangeliško cerkvo v Beljaku so vlomili trije tatovi. Enega po imenu Stefan Negro so vjeli in zaprli.

Pažar. Ogenj je vpepelil v Twinbergu barako gostilničarja Weissensteiner. Vsa kima je z njo pogorela. Škode je za 2000 K.

Napad. V Nieder-Dellachu je neznanec napadel neko šiviljo in jo hotel posiliti. Ker se mu to ni posrečilo, ji je več predmetov ukradel in pobegnil.

Ogenj. Pri Bischofu v Hermannsbergu je pogorelo gospodarsko poslopje z vso krmo. Škode je za 18.000 K. Baje je nastal ogenj valed nepredvidnosti neke dekle.

Tri požari na en dan. 5. t. m. je imela požarna bramba v Beljaku mnogo opraviti. Ob pol 2. uri zjutraj je gorele več gospodarskih poslopj v Fellachu pri posestniku Kraigerju. Pogorelo je tudi mnogo krme. Žalibog se tudi 60 letni domači hlapec Johan Wedan ni mogel več rešiti in je našel v plamenih svojo smrt. Ogenj je povzročil neki Ferdinand Pac valed nepredvidnega ravnanja z ušgalici. Škode je za 12.000 K. Požarni brambi iz Völkendorfa se je pripetila nesgoda. Voz se je namreč preobrnil in padel na učitelja g. Stanzacher, katerega je težko ranil.

— Ob 10. uri dopoldne se je zopet ogenj signaliziral. Gorelo je pri sv. Mihaelu. Dva laška delavca sta valed nepredvidnosti zašla in je pogorelo več gospodarskih poslopj. Več gasilnih društev je preprečilo, da se ogenj ni razširil. — Ob 1. uri popoldne pa so pričeli goriti poslopja Schwaigerja na Wollanigu. Pogorelo je troje gospodarskih poslopj in ena hiša. Škode je za 35.000 K.

30 oseb v Sv. Mohorju je jedlo od zaklana konja. Meso pa je bilo nerušno. Valed tega je vseh 30 oseb na zastrupljenju zbolelo. Komaj da so jih zdravniki rešili.

Iz Drave potegnili so pri Förlachu mrljica delarca Alojza Bregant, ki si je sam življenje vzal. Vzrok samomora je nesvestoba njegove ljubeče.

Zlate peroke praznujeta te dni g. Leop. Staidl in njegova žena. Čestitamo!

Po svetu.

Župnik morilca. Pred več leti se je v Polceniku v Dalmaciji nekdo bogato šensko Banogu umorilo. Zapril so kot morilca župnika Tomaleviča, njegovo kuharico Antonijo Ostrič in hlapca Šimona Korošević. Zadaži je bil na smrt obsojen, pozepe pa pomilosten; prva dva pa so porotniki oprostili. Ali zdaj so fajmoštra in njegovo kuharico, ki je doma iz Zala, zaprli. Dokazalo se jima je več umorov.

Nesreča na morju. Angleški parnik „Devencan“ se je potopil 12 milj je utonilo, medtem ko so ostale rešili.

Velika poveljenj je napravila na Ogrskem zopet veliko škodo. Pri Temesvarju sta dve osebi utonili. V Cernatalu se je 5 hiš podrla. Železniški mostovi so večinoma uničeni.

Gospodarske.

Za vso čebelarje štajerske. Štajersko čebelarstvo druzko prredi v prošljo 80. rojstnega dneva cesarja za časa jesenskega sejma v Gradcu med 1. in 9. oktobrom 1910 v graški industrijski palači čebelarstvo razstavo in ob enem 2. oktobra 1910 shod štajerskih čebelarjev. K udeležbi pri razstavi in na shodu so vabljene vsi čebelarji in prijatelji čebelarstva. Pri čebelarjski razstavi se namerava podati kolikor mogoče celotna slika vse štajerske stadi. Prošeni so torej vsi štajerski čebelarji, da se udeležijo tega ogledovanja stadi ne samo iz stvarne, ampak tudi iz lastne koristi. Vsak štajerski čebelar ima pravico vpisati za ogledovanja stadi 2 steklenici po 1 kg, 3 po 1/2 kg in 4 po 1/4 kg, ali še primerno opremljene ali pa skupaj v dozi s prilieno 4 1/2 kg (za ta oddelek ne sme razstaviti nikdo več in nikdo manj); stadi mora biti lastni pridelek, posiljativne frankirane. Najlepše in najštevilje stadi dode nagrado v denarju. Po razstavi se na željo izločena stadi odkupi za primerno ceno. Čebelarji, ki se nameravajo udeležiti razstave, lahko zahtevajo, da se jim da brezplačno poštna doza po 5 kg na posodo; oglašiti se morajo saanje pri društvu „Stiermärkischer Bienenzuchtverein“ v Gradcu, Bürgergasse 4. 2. Posiljativne s stadi, ki so namenjene za ogledovanje, naj se vpoljejo kolikor mogoče brzo vsaj do 15. septembra na naslov: „Mlekarna Waasen“, Gradec, Jakominigasse 4. 106 A; radi manjših stroškov je umestno, da vpoljejo vsi čebelarji jednega kraja ali napolnjen steklenice ali doze skupno v enem zaboju. Rasus navedenega ogledovanja stadi je dano vsakomur na prosto, razstaviti poljubno množico štajerskega medu in voska,